

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/54/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113205046
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Dolníková Žabková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2024:5113205046.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Marcelou Dolníkovou Žabkovou, LL.M. v právnej veci žalobkyne: 1a/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, C. – D., 1b/ E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, C. – D., žalobkyne 1a/ a 1b/ právne zastúpené: JUDr. Iveta Mikulová, advokátka so sídlom Makovického 55/3, 010 01 Žilina, IČO: 35 657 103 proti žalovaným: 1/ G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, C. – D., 2/ I. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, C. – D., 3/ J. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, C. – D., žalovaní 1/ - 3/ právne zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Róbert Mendel s. r. o., so sídlom Bytča, Sidónie Sakalovej 190, IČO: 47 256 591, o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti týkajúcej sa určenia vlastníckeho práva k parcele E-KN č. 372 orná pôda o výmere 1 392m², zapísaná na LV č. XXXX v katastrálnom území Súľov – Hradná zastavuje.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Žalovaným v rade 1/ - 3/ priznáva voči žalobkyniam v rade 1/ a 2/, ktoré sú zaviazané spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenu súdu dňa 14.2.20213, sa pôvodná žalobkyňa domáhala, aby súd určil, že pôvodná žalobkyňa je výlučným vlastníkom nehnuteľností, nachádzajúcich sa v obci Súľov – Hradná, v kat. úz. Súľov – Hradná, zapísaných v Správe katastra Bytča, na LV č. XXXX ako parcela KN „C“ parc. č. 346/5 - záhrada o výmere 82 m², parcela KN „E“ parc. č. 98/1 – záhrada o výmere 107 m², parcela KN „E“ parc. č. 98/2 – záhrada o výmere 80 m² a parcela KN „E“ parc. č. 101 – záhrada o výmere 107 m², na LV č. XXX ako parcela KN „C“ parc. č. 346/6 – záhrada o výmere 46 m² a na LV č. XXXX ako parcela KN „E“ parc. č. 372 – orná pôda o výmere 1392 m². Zároveň žiadala, aby súd zaviazal žalovaných na náhradu trov konania.

2. Uznesením č.k. 4C/54/2013-575 zo dňa 15.7.2022 súd rozhodol o pokračovaní konania so žalobkyňami 1a/ a 1b/, ktoré sú právnymi nástupkyňami po pôvodnej žalobkyni.

3. Podaním, doručeným súdu dňa 15.1.2018, právna zástupkyňa opatrovníka pôvodnej žalobkyne navrhla zmenu žaloby, v zmysle ktorej navrhovanej zmeny do petitu doplnila parcelu č. 343/2. O uvedenom návrhu súd rozhodol na pojednávaní dňa 2.5.2024, na ktorom uznesením návrh na zmenu žaloby z dôvodu hospodárnosti konania zamietol.

4. Podaním zo dňa 30.5.2023 právna zástupkyňa žalobkýň navrhla, aby súd pripustil zmenu petitu. Súd o uvedenom návrhu rozhodol na pojednávaní dňa 2.5.2024 uznesením, ktorým pripustil zmenu žalobného návrhu v nasledovnom znení: „Súd určuje, že žalobkyňa v rade 1a/ a žalobkyňa 1b/ sú podielovými

vlastníkmi, každá v 1 nasledujúcich nehnuteľnosti v katastrálnom území Súľov – Hradná, parcela KNC č. 346/5 – záhrada o výmere 82m, parcela KNE č. 98/1 – záhrada o výmere 107m², parcela KNE č. 98/2 – záhrada o výmere 80m² a parcela č. 101 – záhrada o výmere 107m², zapísané na LV č. XXXX. Ďalej parcela KNC č. 346/6 – záhrada o výmere 46m², zapísaná na LV č. XXX, parcela KNC č. 343/2 – záhrada o výmere 181m² nezapísaná na LV a parcela KNE č. 100 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 233m², zapísaná na LV č. XXXX pre katastrálne územie Súľov – Hradná, žalovaní sú povinní nahradiť trovy konania žalobkyni v rozsahu 100%.“

5. V rámci odôvodnenia svojho nároku pôvodná žalobkyňa uviedla, že darovacou zmluvou z 9.8.1966 nadobudla nehnuteľnosti, zapísané v tom čase v pozemnoknižnej vložke č. XXX pod A I r.č.2, m.č. 98/1 Záhrada v intraviláne 2 a 26 m² a vo vložke č. 331 pod A I r.č. 2, m.č. 101 Záhrada v intraviláne 71 m². Predmetné nehnuteľnosti boli prenesené do katastra nehnuteľností ako parcely KN-E parc. č. 98/1 – záhrady o výmere 107 m², KN-E parc. č. 98/2 – záhrady o výmere 80 m² a KN-E parc. č. 101 – záhrady o výmere 107 m². Z LV č. XXXX žalobkyňa zistila, že ako vlastník predmetných nehnuteľností je zapísaný žalovaný 1/, ktorý nehnuteľnosti nadobudol Osvedčením o vydržaní N 9/2008, NZ 1048/2008, NC Ris 1035/2008 z 11.1.2008. Predmetným parcelám zodpovedajú parcely KN-C parc. č. 343/2, KN-C parc. č. 342, KN-C parc. č. 346/5, KN-C parc. č. 346/6. Na KN-C parc. č. 343/2, KN-C par.č. 342 nie je založený list vlastníctva. Na KN-C parc. č. 346/5 je založený LV č. XXXX a vlastníkom je žalovaný 1/. Na KN-C parc. č. 346/6 sú spoluvlastníci každý v podiele 1 žalovaní 2/ a 3/ na LV č. XXX. Pôvodná žalobkyňa je užívateľkou parcely KN-E parc. č. 372 – orná pôda o výmere 1392 m² viac ako 30 rokov. Ako vlastník uvedenej parcely je zapísaný žalovaný 1/, a to na základe Osvedčenia n206/2008 a darovacej zmluvy č. V24/2008 zo dňa 9.4.2008. Žalovaný predmetné nehnuteľnosti nikdy neužíval, do dňa podania žaloby ich užívala pôvodná žalobkyňa.

6. Žalovaní vo vyjadrení k žalobe uviedli, že v darovacej zmluve, na ktorú sa pôvodná žalobkyňa odvoláva, sú v bode 4/ uvedené nehnuteľnosti parc. č. 98/1 záhrada 2a 26 m, 101 záhrada 71 m², 102 záhrada 1a 3m², čo je spolu 400 m². Žalovaní namietli nevecné a nie náležité prehlásenia formálnych spoluvlastníkov (bod 5. zmluvy), aby novovytvorená parcela parc. č. 102 o výmere 413 m² bolo vyznačené bez zdôvodnenia rozdielu vo výmere v prospech pôvodnej žalobkyne. Z uvedených údajov vyplýva, že pôvodnej žalobkyni bolo darovaných 400 m² a vyznačených 413 m². Na LV č. XX je pôvodná žalobkyňa vlastníčkou parcel KN-C 341/2 záhrady o 234 m² a KN-C 341/1 o výmere 249 m², čo spolu činí 483 m². Tieto parcely sú z pôvodne vznikutej parcely 102. Pôvodná žalobkyňa užíva viac m² ako určuje darovacia zmluva a nemôže mať žiadny vlastnícky vzťah k parcele 346/6. Držiteľom parcely KN-E 372, orná pôda o výmere 1392 m², bol vždy F. I., na tomto pozemku majú postavený aj gáter. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaní navrhli žalobu zamietnuť. V ďalších písomných podaniach žalovaní namietli nedôvodnosť žaloby, nepreukázanie existencie naliehavého právneho záujmu a spochybnili dôveryhodnosť svedeckých výpovedí, učinенých na pojednávaní.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, nachádzajúcich sa v spise, výsluchom opatrovníka pôvodnej žalobkyne, žalovaných, svedkyne A. B. (neskôr v postavení žalobkyne 1a/), ktorá vo svojej výpovedi potvrdila tvrdenia žaloby; svedkyne E. F. (neskôr v postavení žalobkyne 1b/), ktorá tiež potvrdila tvrdenia žaloby, dodala, že žalovaní 1/ až 3/ si robili nároky na sporné parcely od r. 2008; svedkyne I. K., ktorá uviedla, že sa nikdy nezúčastnila žiadneho úkonu, ktorý by sa týkal osvedčenia vlastníckeho práva v prospech G. H. (žalovaný 1/ a E. F., v minulosti podpísala matke žalovaného 1/ papiere ohľadne podielu po svojom otcovi, avšak nevedela, o akú parcelu sa jednalo; svedka L. B., ktorý potvrdil užívanie pozemkov susedou (pôvodnou žalobkyňou), pre žalovaných nepodpisoval žiadne dokumenty; svedka M. H., ktorý uviedol, že na žiadosť E. H. (matky žalovaného 1/) podpísal osvedčenie o vydržaní, jednalo sa o kúsok záhrady asi 10 m², bližšie údaje uviesť nevedel; svedka N. O., ktorý uviedol, že si myslí, že pôvodná žalobkyňa záhradu užívala asi celý život.

8. Opatrovník pôvodnej žalobkyne (jej zať) na pojednávaní zotrval na skutočnostiach, uvedených v žalobe. Dodal, že sporné parcely užívajú od r. 1966, nejedná sa len o pozemky, ktoré majú ohradené, pozemky parc. č. 346/5 a 346/6 kúpila matka žalovaných od p. B. asi v r. 1982-1984. Uznal, že tento prevod, ktorým previedla matka žalovaných na žalovaných pozemky parc. č. 346/5 a 346/6, bol realizovaný správne, tieto pozemky teda patria žalovaným, ktorí ich nadobudli oprávnené. Opatrovník spochybnil skutočnosť, že matka žalovaných tieto pozemky skutočne vlastnila, pretože to mala ohradené a užívala to rodina pôvodnej žalobkyne. Žalovaní to síce nadobudli písomne, písomne to

vlastnia, ale v skutočnosti to užíva od roku 1966 rodina pôvodnej žalobkyne. Pozemky parc. č. 98/2 a 98/1 a 101 majú ohradené múrom 1,5 m vysokým. G. č. 372 sa nachádza hore pod skladom nad chalupami, ktorú opatrovník kúpil od dediča I. B.. Teraz ju neužíva nikto, ale dovtedy kým nezomrel pán P. O., ktorý bol zvaný Q., čiže kým táto osoba žila, parc. č. 372 užívali obidve rodiny, teda rodina žalobkyne, aj rodina žalovaných.

9. Žalovaní 1/ a žalovaní 2/ na pojednávaní popreli tvrdenia opatrovníka s tým, že pôvodná žalobkyňa užíva parcely, ktoré má napísané na seba a tiež užíva parcely, napísané na žalovaných.

10. Z vyjadrenia pôvodnej žalobkyne zo dňa 29.9.2017 (č.l. 207) vyplýva, že ako vlastník EKN parc. č. 101 je zaevidovaný žalovaný 1/ na základe vedome nepravdivého osvedčenia o vydržaní N 9/2008. Pozemok CKN 343/2 je oplotený pôvodnou žalobkyňou minimálne od r. 1966. V jeho blízkosti sú pozemky jej pozemky CKN parc. č. 341/2 a parc. č. 341/1 zapísané na LV č. XX k.ú. Súľov – Hradná. Predchádzajúcim vlastníkom pozemku EKN parc. č. 101 bola E. K. D., ktorá ho zamenila s otcom pôvodnej žalobkyne I. F. G. dňa 1.11.1961, čo sa uvádza aj v darovacej zmluve z r. 1966. Parcela CKN 343/2 sa nachádza v bezprostrednej blízkosti domu žalobkyne súp.č. 106 a jej pozemok CKN par.č. 341/2 priamo susedí s pozemkom CKN 343/2. Žalovaný 1/ nadobudol CKN parc.č. 344/2, parc.č. 346/5 a EKN parc.č. 98/2, parc.č. 101 na základe osvedčenia o vydržaní N 9/2008. Nie je pravdivé tvrdenie v osvedčení, že tieto nehnuteľnosti daroval žalovanému 1/ jeho ujo J. H.. J. H. je otec žalovaného 1/ a v konaní vystupuje ako žalovaný 3/. Ujo žiadateľa je I. F. ml. Tiež je nepravdivé tvrdenie v osvedčení, že žalovaný 2/ J. H. je vlastníkom rodinného domu súp.č. XXX na pozemku parc.č. 344. Dom je postavený na pozemku 343/3, ktorá nie je evidovaná na LV. Rodinný dom č. 108 je postavený na ďalšom pozemku 344/1. Pôvodný žalobkyňa namietla Osvedčenie o vydržaní N 9/2008, samotné vydržanie, žalovaný nemal právny titul, je vylúčená jeho dobromyseľná držba. Ako vlastník pozemku EKN parc. č. 372 bol v čase vydania osvedčenia zapísaný I. B..

11. V konaní žalujúca ako aj žalovaná strana predkladali tvrdenia a dôkazy na preukázanie vlastníckeho práva k parcele reg. „E“ parc. č. 92

12. Povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť sú základné povinnosti strán v civilnom procese. Dôkazná povinnosť znamená, že účastník musí na preukázanie svojich tvrdení označiť dôkazy, pričom každý účastník musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia t.j. musí preukázať to, čo tvrdí. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie. V súlade so zásadou kontradiktornosti konania súd len vyhodnocuje predložené dôkazy a v uvedenom prípade neboli predložené dôkazy na preukázanie vzniku nároku.

13. K výroku I.:

14. Podľa § 144 CSP: Žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1 CSP: Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 145 ods. 2 CSP: Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

15. Súd rozhodol o zastavení konania v časti týkajúcej sa určenia vlastníckeho práva k parcele E-KN č. 372 orná pôda o výmere 1 392m², zapísaná na LV č. XXXX v katastrálnom území Súľov – Hradná, vzhľadom na dispozičný úkon právnej zástupkyne opatrovníka pôvodnej žalobkyne, uskutočnený na pojednávaní dňa 15.11.2017 (č.l. 254). Žalovaní vyjadrili súhlas s čiastočným späťvzatím prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 2.5.2024.

16. K výroku II.:

17. Otázke procesných podmienok konania sa venoval Najvyšší súd SR vo viacerých svojich rozhodnutiach, napr. podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.8.2010, č.k. 4Co 2/2010, platí, že procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (prvá hlava, prvá časť). Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo. Medzi základné procesné podmienky na strane súdu nepochybne patrí jeho príslušnosť na prejednanie a rozhodnutie vecí, ktorá sa člení na vecnú (vecnú kauzálnu), miestnu a funkčnú. Ďalšou procesnou podmienkou je nepochybne aj existencia vecnej legitímácie účastníkov konania. Vecná legitímácia, či už aktívna alebo pasívna sa vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie účastníkov vyplývajúce z hmotného práva. Podľa rozhodnutí Najvyššieho súdu SR platí, že aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevyloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal.

18. Z popísaného vyplýva, že súd je povinný v každom okamihu skúmať existenciu procesných podmienok konania a v prípade, ak zistí neexistenciu niektorej z týchto podmienok, je povinný na to prihliadnuť vo svojom rozhodnutí. V riešenej právnej veci sa žalobkyne domáhajú (po čiastočnom späťvzátí žaloby) určenia vlastníckeho práva v ich prospech, nakoľko tvrdia, že sú nositeľmi hmotného práva, z ktorého im toto vlastnícke právo vyplýva. Svoje vlastnícke právo pritom odvodzujú od nimi tvrdeného vlastníckeho práva ich právnej predchodkyne - pôvodnej žalobkyne.

19. Vychádzajúc napr. z rozsudku Najvyššieho súdu SR z 31. marca 2014 sp. zn. 3 MCdo 4/2013, v zmysle § 460 Občianskeho zákonníka sa dedičstvo nadobúda smrťou poručiteľa. Najvyšší súd SR ale zároveň v rozsudku z 27. apríla 2004 sp. zn. 1 Cdo 104/2003 konštatoval, že i keď sa dedičstvo nadobúda smrťou, nie sú tým bez ďalšieho určené konkrétne veci ani podiely, ktoré jednotliví dedičia z dedičstva nadobúdajú. Právna úprava dedenia vychádza z uplatnenia úradnej ingerencie pri nadobúdaní dedičstva. Riešenie právnych vzťahov, ktoré vznikli v dôsledku smrti poručiteľa, patrí do právomoci súdu; vykonaním jednotlivých úkonov v konaní o dedičstve súd poveruje notára ako súdneho komisára (pôvodne § 38 ods. 3 O.s.p., teraz § 161 a nasl. Civilného mimosporového poriadku. Kým sa konanie o dedičstve právoplatne neskončí takým spôsobom, že sa potvrdí nadobudnutie vecí z dedičstva viacerým dedičom do podielového spoluvlastníctva, zostáva otvorená otázka, či ku vzniku spoluvlastníctva k tejto veci vôbec dôjde. V konaní o dedičstve môže dôjsť aj k vyporiadaniu, podľa ktorého nadobudne vec (resp. jej celý spoluvlastnícky podiel patriaci poručiteľovi) iba jeden z dedičov. Vyporiadanie má spätnú účinnosť a jeho účinky nastávajú už ku dňu smrti poručiteľa. Pokiaľ nie je právoplatným rozhodnutím dedičského súdu potvrdené, že v dôsledku dedenia dedič nadobudol vec, resp. jej spoluvlastnícky podiel, nemôže sa dedič domáhať ochrany svojho vlastníctva žalobou o určenie vlastníctva. Takýto dedič je aktívne legitimovaný len na podanie žaloby o určenie, že vec (jej spoluvlastnícky podiel) patrí do dedičstva po poručiteľovi.

20. Princíp úradnej ingerencie do nadobúdania dedičstva, ktorá je v zmysle ustanovení §§ 158 a nasl. Civilného mimosporového poriadku zverená súdu, zdôrazňovali aj ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu (viď napríklad rozsudok z 19. septembra 2007 sp. zn. 3 Cdo 332/2007 a uznesenie z 31. januára 2011 sp. zn. 4 Cdo 267/2009). Rozhodovacia prax najvyššieho súdu je ustálená na názore, že ak nebol zachovaný postup upravený ustanoveniami príslušnými procesnými ustanoveniami pre konanie o dedičstve, nemožno ho obchádzať žalobou, ktorou sa právny nástupca poručiteľa domáha, že je (spolu)vlastníkom veci patriacej do dedičstva.

21. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobkyne si svoje vlastnícke právo odvodzujú od svojej právnej predchodkyne, t.j. pôvodnej žalobkyne. Zároveň ale v konaní nebolo preukázané, že by nimi

popísané nehnuteľnosti, resp. spoluvlastnícke podiely na nich, boli predmetom dedičského konania. To znamená, že neexistuje právoplatné rozhodnutie v dedičskom konaní o tom, že by žalobkyne nadobudli vlastnícke právo na nehnuteľnostiach, resp. spoluvlastnícky podiel na nich. V súlade s tým, s poukazom na vyššie popísaný názor vyslovený Najvyšším súdom SR, nie je možné, aby sa žalobkyne ako dedičky po pôvodnej žalobkyni domáhali ochrany svojho vlastníckeho práva určovacou žalobou, nakoľko na podanie takejto žaloby nie sú aktívne legitimované. V súlade s nedostatkom aktívnej vecnej legitimácie na strane žalobkýň potom súd, ktorý je povinný v každom okamihu skúmať vecnú legitimáciu, žalobu žalobkýň v dotknutej časti zamietol.

22. Na záver súd uvádza, že aj vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyne sú v konaní zastúpené advokátom, tzn. odborníkom z oblasti práva, súd nie je oprávnený poskytovať stranám sporu (vrátane žalobkýň) právne poradenstvo, a to v zásade ani v otázkach procesných.

23. Nakoľko súd vyhodnotil, že v konaní nie je splnená jedna zo základných procesných podmienok (existencia aktívnej vecnej legitimácie na strane žalobkýň), ďalej sa z dôvodu hospodárnosti konania nezaoberal podrobnejšie ostatnými, v žalobe uvádzanými, skutočnosťami a tvrdeniami, nakoľko tieto nie sú spôsobilé odstrániť existujúci nedostatok konania.

24. Súd zamietol návrh na vykonanie dokazovania – zabezpečenie originálu osvedčenia o vydržaní - z dôvodu hospodárnosti konania, nakoľko vzhľadom na vyššie prezentované právne názory bolo vykonané dokazovanie postačujúce pre rozhodnutie vo veci a vykonanie navrhovaného dôkazu by bolo nehospodárne.

25. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

26. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP. Nakoľko boli plne úspešnou stranou v spore žalovaní v rade 1/ až 3/, súd im priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyniam v rade 1/ a 4/ v plnom rozsahu. Podľa ust. § 257 CSP súd z úradnej povinnosti skúma aj existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o trovách konania. Žalobkyne však v konaní neuviedli žiadne skutočnosti, z ktorých by mohol existenciu týchto vyvodiť, a preto rozhodol tak, že žalobkyne zaviazal na náhradu trov konania žalovaným, ktorí boli v konaní plne úspešní (aj s ohľadom na ust. § 256 ods. 1 CSP, keďže zastavenie konania vo výroku I. procesne zavinili žalobkyne, ktoré zobrali žalobu čiastočne späť, a to bez toho, aby na to bol relevantný procesný dôvod).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).